

INTERVJU
MED
FÖRFATTAREN
JEFF
NORTON

Intervju

med författaren Jeff Norton

1. Hur fick du idén till DINOSAURIERIDDARNA?

Det var ett ögonblick av ren inspiration. En natt var jag uppe med min yngsta son Torin (ja, han heter likadant som pojken i boken!). Under leken satte vi en av hans storebrors plastriddare på en leksaksdinosaurie, och så – heureka! – föddes idén.

Jag ritade av riddaren på sin dinosaurie och sparade teckningen tills vidare eftersom jag jobbade med en annan berättelse just då. Men idén var så cool att jag inte kunde motstå den. Jag fantiserade ihop karaktärer och hela den värld som blev Panterra. Jag hittade på de legendariska dinosaurieriddarna och Panterras historia och den fredliga provinsen Vildheda, som är döpt efter min grundskola i Kanada.

2. Gillade du dinosaurier som barn?

Jag har alltid fascinerats av dinosaurier. Som liten hade jag nöjet att besöka Royal Ontario Museum i Kanada som har en fantastisk dinosaurieutställning.

Tanken på att de enorma varelserna vandrade omkring på jorden långt före människorna fyllde mig med förundran. Men jag undrade alltid hur det skulle kännas att se – eller rida på – en riktig dinosaurie. När jag läste Michael Crichtons fantastiska bok Urtidsparken i high school fascinerades jag av föreställningen om en tid där dinosaurier och människor lever tillsammans.

3. Riddare då?

Jag minns att vi lärde oss om riddare i skolan när jag var tio. Vi fick göra etsningar av riddare efter äkta porträtt från medeltiden. Mamma ramade in min etsning och hängde upp den på väggen i mitt barndomshem. Där hängde den i många år, och jag brukade fantisera om vem riddaren hade varit och hur han hade levt. Jag antar att jag hade det i bakhuvudet när jag skrev om dinosaurieriddarna, och det inspirerade deras mod och lojalitet mot Lord Harding och varandra.

4. Böckerna verkar handla om att göra val och ta ansvar. Är det medvetet?

Jag är aldrig säker på om teman skapas medvetet eller om de helt enkelt återspeglar författarens inställning. Jag vill att läsarna ska förstå att alla kan påverka sin omgivning, och även om mycket bestäms av andra (som lärare eller föräldrar) kan man i grund och botten styra sitt eget liv. Henry väger ständigt sin plikt och lojalitet mot riddarna mot sin starka längtan efter att göra det som är rätt och nödvändigt. I den här boken tar han beslutet att trotsa Hardings order för att hjälpa Ellie och hennes folk. Och han måste leva med konsekvenserna av sitt beslut – det är det äventyret går ut på. Jag tror det är viktigt att var och en tar ansvar för sina val – bra såväl som dåliga – och hanterar konsekvenserna. Det är det livets äventyr går ut på, inte sant?

5. Tyckte du om att läsa som barn?

Det kanske kommer som en överraskning, men som barn var jag inte alls särskilt förtjust i läsning. Jag tyckte det var lite knepigt, och ibland hade jag svårt att koncentrera mig länge nog för att kunna uppskatta en bok. Jag föredrog filmer och videospel, och under lång tid kunde jag inte hitta något lika spännande i bokform. Det är en av anledningarna till att jag skriver som jag gör – spännande och fartfyllda berättelser som jag hoppas är lika engagerande och fängslande som de bästa filmer, TV-program och videospel. Förhoppningsvis känner du av det när du läser böckerna om dinosaurieriddarna.